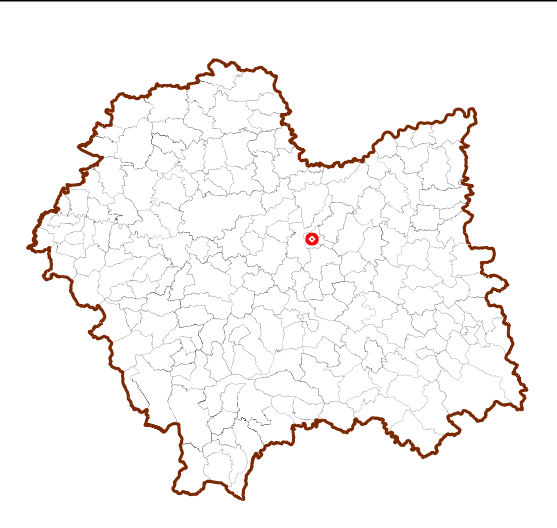
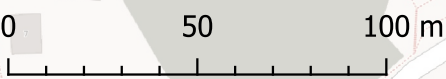

LOKALNE FORMY ARCHITEKTONICZNE

Bochnia

- Gmina: **Bochnia**
- Mezoregion: Pogórze Wiśnickie
- Typ krajobrazu: Miejskie
- Podtyp krajobrazu: Miejscowości z zachowanym układem historycznym
- Typ i podtyp krajobrazu: 09a
- Rodzaj zabudowy: Miejska
- Kategoria zabudowy: Mieszkalna, mieszkalno-usługowa
- Zabudowa objęta ochroną konserwatorską:
 - sakralna
 - mieszkalna/mieszkalno-usługowa
 - inna
- Zabudowa nieobjęta ochroną konserwatorską:
 - posiadająca cechy LFA
 - Granica LFA

Podkład mapy: OpenStreetMap

NAZWA LFA		BOCHNIA	
LOKALIZACJA		<ul style="list-style-type: none"> – Miasto położone na pograniczu Pogórza Bocheńskiego i Wiśnickiego, na wysokiej krawędzi doliny Raby. – Jedno z najstarszych miast Małopolski (jako osada wzmiankowane już w 1198); założenie i rozwój miasta związany był z górnictwem solnym: odkrycie złóż soli – 1248 r., założenie żupy solnej 1251 r., pierwsza lokacja miasta na prawie Wrocławia w 1253 r. i wytyczenie układu centrum na planie prostokąta o wymiarach 230 x 350 m, z placem targowym (Górnym Rynkiem) pośrodku, przy którym znajdował się szyb Sutoris. Nowy układ (regulacja kazimierzowska) wykształcił się w pierwszej połowie XIV w., jako trójpasmowy (po południowo-wschodniej stronie pierwotnego założenia), z niesymetrycznie ułożonym Nowym Rynkiem i jednofrontowymi blokami zabudowy. Lokacja kazimierzowska powiększyła też przestrzeń miasta o dawne przedmieścia. W okresie średniowiecznego kształtowania się miasta powstały obiekty użyteczności publicznej: kościół parafialny p. w. Św. Mikołaja, klasztor dominikanów z kościołem N.P. Marii, ratusz, zamek żupny, mury obronne miasta. – Zachowany układ urbanistyczny miasta ujęty jest w rej. zab. (A-1180/M). – W rejestrze ujęte są również kamienice przy Rynku oraz liczne budynki w zabudowie sąsiednich ulic historycznego centrum miasta 	
KATEGORIA	Funkcja	Mieszkalna, mieszkalno-usługowa	
	Rodzaj	Zabudowa miejska	
	Spójność obszarowa	Historyczny układ urbanistyczny miasta z zachowaną zabytkową zabudową	
CECHY CHARAKTERYSTYCZNE (zał. nr 8 ust 3 pkt 1 - 7)		PARAMETRY	
układ zabudowy, w tym linia zabudowy		<ul style="list-style-type: none"> – Zabudowa w blokach wyznaczonych średniowiecznym układem urbanistycznym – Budynki mieszkalne zlokalizowane w ciągach zabudowy, tworzących pierzeje rynku i ulic (jedynym obiektem wolnostojącym w zabudowie przyrynkowej jest gmach dawnego klasztoru, a obecnie muzeum, Rynek nr 19) – Działki przyrynkowe mają szerokości od 8 do 20 m i długości 40 o 45 m. 	
forma budynków, w tym:	<ul style="list-style-type: none"> ▪ gabaryty obiektów: ▪ wysokość zabudowy ▪ proporcja i kształt bryły 	<ul style="list-style-type: none"> 10 – 18 m – Do połowy XVIII wieku przeważała w Bochni zabudowa drewniana; w 1889 roku utworzono dwa okręgi budowlane: pierwszy obejmował Rynek i przyległe ulice, w którym nakazano budować tylko murowane, piętrowe domy; drugi, dla pozostałych części miasta, gdzie pozwolono wznosić budynki zarówno murowane jak i drewniane. Większość budynków przyrynkowych i przy przyległych ulicach pochodzi z końca XVIII stulecia, przebudowane zostały na przełomie XIX i XX wieku – Kamienice w liniach pierzei rynkowych są murowane, co do zasady jednopiętrowe. (Wyjątkiem jest parterowa kamienica nr 7 i dwupiętrowa kamienica nr 11) – Kamienice sytuowane są zarówno kalenicowo jak i szczytowo względem pierzei. Kalenicowy układ i mają na ogół budynki lokalizowane na scalonych działkach lokacyjnych. Układ szczytowy i wertykalne bryły posiadają kamienice zlokalizowane na działkach wąskich 	

		– Rozplanowanie wnętrza kamienic jest w większości dwu-, trójtraktowe z sienią w środkowej, lub skrajnej osi budynku.
	▪ wysokość górnej krawędzi elewacji frontowej, jej gzymsu lub attyki	10 – 12 m
	▪ proporcja pomiędzy wysokością górnej krawędzi elewacji frontowej, jej gzymsu lub attyki a wysokością dachu	1: 1,2
	▪ geometria dachu (kąt nachylenia i układ połaci dachowych)	– Kamienice nakryte są dachami dwuspadowymi o kalenicowym i szczytowym układzie, a także dachami trójspadkowymi (nr 9). – Kąt nachylenia głównych połaci 35° -45° – W kamienicach nr 13 i 17 występują w połaci frontowej dachu wydatne wole oczka, a w kamienica nr 5 trójkątny szczyt fasady flankują dwie facjaty o dwuspadowych daszkach.
	▪ poziom posadowienia parteru	± 0,2 – 0,3 m
	▪ wielkość i proporcja otworów okiennych i drzwiowych oraz podcieni	– Otwory okienne mają średnie wymiary względem powierzchni elewacji. – W parterach duże witryny sklepowe, współczesne. – Otwory wejściowe (bramy) o standardowych wymiarach.
	▪ procent przeszklenia elewacji	10-16 %
charakterystyczne elementy konstrukcyjne i zdobnicze		– Kamienice reprezentują przeważnie barokowy lub historyzujący wystrój elewacji i detal architektoniczny – Charakterystyczną cechą zabytkowej zabudowy w granicach miejskiego układu urbanistycznego są elewacje frontowe ze szczytami o różnej formie i dekoracji, często historyzującej: szczyty o wklęsło-wypukłej linii, rozczłonkowane pilastrami i gzymsami oraz trójkątne szczyty, wieńczące elewacje eklektyczne – Kondygnacje pięter wydzielane są szerokimi profilowanymi gzymsami; elewacje zdobione dekoracjami sztukatorskimi w obramieniach okien i nadprożach – Formą tradycyjną są też umieszczane w połaciach dachu wolutowe oczka i facjaty.
stosowane materiały wykończeniowe		Tynk, farba elewacyjna
charakterystyczne cechy elewacji budynków, w tym:	▪ kolorystyka	Jasne, pastelowe
	▪ cechy stolarki okiennej i drzwiowej: kolorystyka, podział kwater okiennych i drzwiowych, stosowane materiały	– Stolarka okienna o tradycyjnych wzorach, drewniana i zespolona (stylizowana). Stolarka skrzydłowa, dwu- i trójskrzydłowa (z uchylnym górą luftem). Okna trój- lub sześciopolewe. – Stolarka drzwiowa płycinowa, jedno- i dwuskrzydłowa z detalem stolarskim, lakierowana.
charakterystyczne cechy dachów budynków, w tym:	▪ kolorystyka	ceglasto-czerwony, szary
	▪ stosowane materiały	blacha, dachówka karpiówka, dachówka
charakterystyczne	▪ gabaryty	-

cechy obiektów małej architektury i ogrodzeń, w tym:	▪ detal architektoniczny	Posesje posiadają ogrodzenia pomiędzy parcelami wykonane w różnych technikach (parkany, mury)
	▪ stosowane materiały	Drewno, metal, beton.

